

slaget, men han vilde overlade det til mig, om jeg vilde fremlægge det som et privat Forslag, og Ministeren indrømmede mig, at han ikke havde nogen Tvivl om, at Kravet jo var aldeles berettiget fra de vedkommende Skadelidtes Side, og at det tillige var haardt for dem at skulle lide dette Tab. — Det forekommer virkelig ogsaa mig meget haardt, at de skulde lide, fordi Autoriteterne have været forsømmelige og undladt at opfylde deres Pligt.

Winther: Ja, siden den ærede Forslagsstiller fastholder sine Forslag, saa vil jeg tillade mig at udtale mig om det ene af dem; thi det har jeg meget nøie gennemgaaet. Det er nemlig det, angaaende Erstatningen til en Enke for et Par Røer, som ere blevne røvede fra hende. Der er formodentlig ogsaa flere Medlemmer her i Thinget, som have læst Actstykkerne, siden de i flere Dage have været fremlagte paa Thingets Bord, og de ville deraf have seet, at det forholder sig aldeles rigtigt, saaledes som det er fremført af den ærede Forslagsstiller, at hun har mistet disse to Røer, at Dørrigheden har anerkjendt, at hun har mistet dem, og at der ligeledes er tilveiebragt de manglende Actstykker, saaledes, at man med stor Lethed har kunnet see, at der ikke er nogen Betænkelse ved at gaae ind paa Erstatningen. Hvad det andet Tilfælde angaaer, da er det vistnok ligesaa utvivlsomt, men jeg skal ikke nægte, at der er flere andre Tilfælde af samme Art som det, der her omhandles. Jeg maa forøvrigt sige, at det er en meget daarlig Trøst, man faaer her fra Ministeriets Side, naar man henvises til at søge Erstatning hos vedkommende Autoriteter. Det er jo ganske vist, at, naar en af disse Personer, som ere ansatte af Staten til at skulle paasee Sligt, ikke har Noget at give Erstatning af, saa kan det ikke nytte noget, at man bliver henvisst til en saadan, ja, man kan have alle de Udgifter, som ere forbundne med en Proces, men man faaer ikke Andet end et nyt Tab istedetfor Erstatning, og, at det vilde blive Tilfældet med Hensyn til det Forslag, som her er stillet under Nr. 2, dersom de Vedkommende paa den Maade vilde søge deres Erstatning, det tvivler jeg heller ikke paa. Jeg vil forøvrigt sige, at jeg troer heller ikke, selv om disse Forslag nu

blive forkastede, at det da skulde have nogen skadelig Indflydelse paa disse Sager eller paa Sager af denne Art i det Hele; thi, dersom de blive forkastede, kan jeg ikke troe, at de forkastes af andre end af formelle Grunde, blot paa den Maade altsaa, at de henvises til Forhandling paa et andet Sted, og, naar dette er Tilfældet, saa troer jeg ikke, at der er noget Betænkeligt derved. Jeg vil derimod ansee det for høist ubilligt, om man forkastede dem af reelle Grunde, fordi disse to Tilfælde virkelig ere saa indlysende og rigtige, at det vilde være i høi Grad ubilligt, om man vilde nægte disse Folk, s. Ex. denne Enke, Erstatning, især da alle de Andre i samme By have faaet Erstatning, som de have modtaget under aldeles lignende Omstændigheder, og det tillige ikke er hendes Skyld, at de behørigte Oplysninger ikke ere komne tilveie —, hvorfor skal saa denne Enke forfølges fremfor de andre Beboere? Naar altsaa Forslagene muligviis forkastes, haaber jeg ikke, at det skulde have indtaget Thinget imod dem, hvis det Udvalg, som har været nedsat til slige Sagers Prøvelse, kommer frem med dem paany, efterat have prøvet dem.

Tscherning: Det gjør mig ondt at maatte modsætte mig, at disse Forslag blive antagne, men, forinden jeg gjør det, skal jeg endnu engang stille den Opfordring til den ærede Forslagsstiller at tage dem tilbage; thi, uagtet ganske sikkert, som den ærede sidste Taler har sagt, det, at vi forkaste dem, ikke bør have nogen skadelig Indflydelse derpaa, saa kan det dog, da Grunden til Forkastelsen ikke ligger klart for Dagen, vække en Misforstaaelse. Den Grund derimod, som maaskee kunde lede den ærede Forslagsstiller til at tage dem tilbage, indeholdes i Noget af det, han selv har sagt; thi, dersom jeg mindes ret, sagde han netop om det første Forslag, som Alle synes at betragte som det, der ligger klarest, nemlig det om Erstatning for 2 Røer, 50 Rbd., at han for et Aar tilbage har henvendt sig til Ministeriet desangaaende, og at han allerede i December Maaned, da Finantsudvalget blev samlet, vidste det Samme om denne Sag, som han nu veed. Naar det altsaa havde været hans Alvor at drive denne Sag igjennem, havde det været langt bedre at vælge hiint Dieblit